

oboru to platí dvojnásob. V rámci školení je nutné akceptovat určitou míru nedokonalosti, která znamená třeba delší trvání výkonů, vyšší četnost komplikací, delší hospitalizaci a obecně horší výsledky léčby odrážející se v různých možných indikátorech kvality, které však mohou sloužit jako prostředek k porovnávání kvality zdravotní péče mezi jednotlivými centry. Pracoviště, které školí, musí zachovat celou škálu výkonů, jež jsou požadovány ve vzdělávacím programu. Není možné zúžit péči jen na to, co je ekonomicky výhodné. Systémová opatření ve prospěch školení by byla s výhodou. Pokud někdo školí jen proto, že musí, tak je to málo.

A perspektiva? Je dobrá! Postgraduální vzdělávání má pozornost. Způsob postgraduálního vzdělávání se musí měnit stejně rychle jako úroveň současné medicíny a díky nutnosti jej měnit

prakticky kontinuálně si můžeme dovolit směřovat změny k lepšímu. Základem je široká diskuze v odborné společnosti o tom, co by měl umět plně kvalifikovaný urolog/onko-urolog/dětský urolog, a tomu přizpůsobit požadavky na postgraduální vzdělávání. Reálné požadavky jsou prvním předpokladem pro to, aby byly splněny. Zajímavý a vstřícný způsob postgraduálního vzdělávání k urologii přiláká šikovné absolventy, kteří dokáží náš obor posunout dál, ne?

prof. MUDr. Viktor Soukup, Ph.D.,
FEBU, MHA

Urologická klinika VFN a 1. LF UK
v Praze, Ke Karlovu 6, 128 00 Praha 2,
viktor.soukup@centrum.cz

V Praze, 23. 2. 2022

